

han sagde: Da denne Mands „Tur kom“, blev han udnævnt til Fuldmægtig. Hvorledes kan en Mands Tur komme, naar han slet ikke er i Justitsministeriet? Nej, dette afslører tilstrækkelig, jeg ved ikke, om jeg tør bruge Udtrykket, det Profornaværk, som det hele har været. Nu er det altsaa saaledes, at denne Mand — det blev oplyst af den ærede Minister i Gaar — efter at være avanceret „uden for Nummer“ til Fuldmægtig, kun faar halv Gage og for saa vidt er Forholdet altsaa bragt i den Orden, som Loven af 26de Marts 1870 hjemler. Det erkender jeg til fulde, men i Belysning af, hvad jeg sagde før om Forstaaelsen af § 2 i Loven af 19de Marts 1898, vil den ærede Minister forstaa, at vi desuagtet ikke kunne betragte dette som en lovlig Ordning. Det vil sikkert vise sig at være den almindelige Opfattelse her i Tinget, at denne § 2 maa forstaaes i den Mening, hvori den er given, at man maa tage de Konsekvenser deraf, som jeg før udviklede, og at man derfor ikke vil komme til Rette med os i denne Sag, førend den Konstitution er ophævet, som i Strid med vor Forstaaelse af Loven er tillagt den nuværende konstituerede Birkedommer paa Fanø. Jeg slutter mig ganske til den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (E. Sørensen), at denne Sag bør tages under Overvejelse af det høje Finansudvalg; thi det er jo ogsaa en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister sagde — jeg fik i alt Fald det Indtryk af hans Udtalelse —, at det kun var i Anmærkningerne til Finansloven, at man havde givet det sædvanlige Register over Landets Retsbetjentembeder, og at det ikke maatte forstaaes, som om man søgte en særlig Bevilling til dette Embede. Om jeg har misforstaaet den højtærede Minister, ved jeg ikke, men det kan selvfølgelig ikke have været hans Mening, thi Fortegnelsen i Anmærkningerne til Finansloven er jo kun Specifikationer af de Summer, som paa Finanslovsforslaget findes opførte til Retsbetjentembederne under § 20, F. 1—2, hvori er indbefattet saavel Lønningen som Kontorholdsgodtgørelsen til Embedet paa Fanø. Og naar vi have den Opfattelse af Loven af 19de Marts 1898, § 2, at Birkedommerembedet paa Fanø er ophævet, saa er det en Selvfølge, at denne Bevilling maa stryges. Jeg tillader mig altsaa at henlede det høje Finansudvalgs Opmærksomhed paa denne Post.

Naar den ærede Minister saa sagde, at han i Løbet af Samlingen vilde forelægge det Lovforslag, som skal ordne De-

taillerne i denne Sag, og hvortil der i § 2 er henvist, saa er det jo godt nok. Jeg tvivler ikke om, at det er Ministerens Agt at opfylde dette Ønske, men det maa dog ses i Belysning af, at det nu er 5 Fjerdingaar siden, at det Tidspunkt indtraf, hvor man *senest* burde have taget fat paa Udarbejdelsen af dette Lovforslag. Jeg kan nemlig ikke forstaa Loven anderledes, end at man straks burde have taget fat derpaa, efter at den nævnte Lov var udkommen, for at være beredt til at tage mod den Situation, som fremkom, naar Embedsledighed indtraadte. Det maa den ærede Minister sikkert indrømme, var Meningen med denne Bestemmelse; thi derved svinder al den Uklarhed, som den ærede Minister talte om. Men nu er der gaaet 5 Fjerdingaar, og endnu er man ikke kommen videre end til at stille os i Udsigt, at der en Gang i denne Samling vil blive forelagt os et Lovforslag, som det dog ikke kan være saa forfærdelig vanskeligt at udarbejde. Vi have imidlertid før set Eksempler paa, hvor længe det kan være, før den Slags Løfter opfyldes. Lad imidlertid være, at det sker snart, men derved er der ingen Garanti givet for, at Lovforslaget forelægges i en Skikkelse, som vi her finde rigtig eller forsvarlig. Saa skal det sendes op i Landstinget, og naar der der gøres Forandringer, skal det maaske vandre frem og tilbage mellem Tingene i en Aarrække, og saa skulle vi sidde her og vente paa, at den Betingelse opfyldes, som vi havde stillet og fastholdt for at gaa ind paa den Ordning af Retsbetjentforholdene i Esbjerg, som jo var Hovedformaalet for Loven. Det er at gøre for megen Regning paa vor Taalmodighed. Vi ere vante til at lade os meget gefalle, særlig fra Justitsministeriets Side, men jeg tror nok, at dette her vil vise sig at være lidt for meget.

Maatte jeg i denne Forbindelse henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en anden Sag, som ogsaa nok kan trænge til hans særlige Interesse, forudsat at det er hans Agt at vedblive at beklæde Justitsministeriet. Dette Ting vedtog den 4de Marts 1898 *enstemmig* et Forslag om Overgang til Dagsordenen saalydende: „Idet Folketinget opfordrer Regeringen til gennem en Kommission, hvori historiske og sproglige Kræfter saa vel som begge Rigsdagens Ting ere repræsenterede, at lade udarbejde og for den til Efteraaret sammentrædende Rigsdag at fremsætte et Lovforslag om det foreliggende Emne“ — det angik Navneforandring, et Spørgsmaal,